

[Ole Vig Jensen]

skal have, og det må være klart, at det skulle være muligt at blive færdig med denne lovgivning, inden Folketinget slutter sin samling.

Bente Juncker (CD):

Det er nu anden gang inden for kort tid, Folketinget skal tage stilling til en reform af ungdomsuddannelserne. Sidst var det gymnasiet, der var under luppen, og Centrum-Demokraterne kunne dengang glæde sig over, at det færdige resultat gik i den rigtige retning, med forbedring af kvaliteten og højnelse af niveauet.

Den næste store revision af ungdomsuddannelsesområdet har ministeren nu givet sit bud på efter lang tids grundigt forarbejde i Nordskov Nielsen-udvalget. Hos Centrum-Demokraterne synes vi på mange måder, det er gode forslag, der er kommet ud af anstrengelserne, og som lover godt for det kommende udvalgsarbejde.

Centrum-Demokraterne har haft den bestemte opfattelse af erhvervsuddannelserne, at den traditionelle lærlinguddannelse med start i praktisk arbejde ikke kunne erstattes med efg-systemet. Grunden er den indlysende, at folk med praktisk håndelag ikke for enhver pris skal tvinges til at begynde en uddannelse på skolebænken, som for mange har været en pestilens. Det kan ikke nytte at spille masser af gode evner på en faglig uddannelse ved at tvinge folk til valget mellem ingen uddannelse og en uddannelse, de begynder på med uvilje og derfor har svært ved at gennemføre. Det har derfor været en grundlæggende betingelse for CD's medvirken til indførelse af enhedsuddannelsen, at der fortsat måtte være mulighed for en start med praktisk arbejde i en virksomhed. Derefter skal lyst og motivation til at beskæftige sig med den nødvendige skoleundervisning som en del af vekseldannelsen nok komme.

Ligesom det har været afgørende for CD i gymnasireformen, at niveau og kvalitet blev sikret, for at denne ungdomsuddannelse kunne opfylde sit formål som studieforberedelse til de videregående uddannelser, er det på samme måde vigtigt at gøre sig klart, hvad en faglig uddannelse skal kunne bruges til.

I modsætning til de andre uddannelser er erhvervsuddannelserne i sig selv kompetencegivende til arbejdsmarkedet, og ud over det skal de som andre uddannelser i dag danne grundlag for den nødvendige ajourførende videreud-

dannelse, ikke mindst med hensyn til ny teknologi.

Oveni kommer så, at erhvervsuddannede skal kunne fortsætte med en videregående uddannelse som f.eks. de videregående teknikeruddannelser.

I lovforslagene lægger man megen vægt på, at uddannelsen skal bidrage til de unges personlige udvikling og deres forståelse af samfundet og dets udvikling. Det vil sige, at der er tre formål, nemlig de rent faglige kvalifikationer, det almene element og så det, vi kan kalde det videreuddannelsesforberedende.

Af disse tre formål må der ifølge sagens natur sættes en streg under det faglige indhold af høj kvalitet, tilpasset arbejdsmarkedets aktuelle behov både på det private og på det offentlige område.

Underprioriterer man det praktisk-faglige indhold til fordel for en hel masse almen skoleundervisning, når man ikke det klare mål, der er sat i formuleringen om at motivere unge til uddannelse og sikre, at alle unge, der ønsker en erhvervsuddannelse, får reelle muligheder for det. Nok er struktur og økonomi vigtige, men indholdsdiskussionen er det altså også.

Det er ønskeligt at få et system, der på en overskuelig måde synliggør erhvervsuddannelserne og gør dem attraktive og til et godt alternativ.

Som ungdomsuddannelse må systemet tage hensyn til bredden, men da der samtidig er tale om, at de unge skal opnå kvalifikationer og kompetence direkte til arbejdsmarkedet, er der vigtige hensyn at tage til det erhvervsfaglige indhold.

Når det i § 27 fastslås, at grundfag kan træde i stedet for områdefag, uden at man har medtaget nogen begrænsende formulering, synes jeg, det er noget vel flot.

Ganske vist tales der i bemærkningerne om handels- og kontorområdet, hvor man ønsker den hidtidige integrationspraksis bevaret, men jeg synes i det mindste, at det må belyses under udvalgsarbejdet, om denne helt åbne formulering i lovtæksten er hensigtsmæssig.

Betydningen af at undgå for tidlig specialisering er klar nok; en faglært har jo netop sin styrke i den brede uddannelse. Områdefagene er i sig selv brede og med et indhold, der skal give eleverne generel og specifik erhvervskompetence, og de bør ikke uden særlige forholdsregler kunne erstattes af grundfagene.